וליטעמיך שלא היה פסולו בקודש לאיתויי מאי אלא רישא לאיתויי שחיטת קדשים בפנים סיפא לאיתויי מליקת חולין בחוץ תניא כוותיה דרבי יוחנן מלקה זר מלקה פסול [א]הפיגול והנותר והטמא אין מטמאין אבית הבליעה א"ר יצחק שמעתי שתים אחת קמיצת זר ואחת מליקת זר אחת תרד ואחת לא תרד ולא ידענא (א) אמר חזקיה מסתברא [ב]קמיצה תרד מליקה לא תרד מאי שנא מליקה דישנה בבמה קמיצה נמי ישנה בבמה וכי תימא אין מנחה בבמה אין עופות נמי בבמה דאמר [ג]רב ששת לדברי האומר יש מנחה בבמה יש עופות בבמה לדברי האומר אין מנחה (ב) אין עופות מ"ט (ג) [ד]זבחים ולא מנחות זבחים ולא עופות אלא אימא אין קידוש בכלי (ד) שרת במנחה בבמה: מלק בשמאל או בלילה כו': ת"ר (ה)[ה]יכול תהא מליקה שהיא לפנים מטמאה בגדים בבית הבליעה תלמוד לומר [ו]נבלה הא נמי נבלה היא אלא ת"ל [ז]טריפה מה טריפה שאין מתרת את האיסור אף כל (ה) שאין מתרת את האיסור יצא מליקה שהיא לפנים הואיל והיא מתרת את האיסור אין מטמא בגדים בבית הבליעה הביא (ו) המולק (ק"ץ חפ"ץ סימן) [ח]קדשים בחוץ ומולק חולין בין מבפנים בין מבחוץ הואיל ואין מתירין את האיסור מטמאין בגדים אבית הבליעה [ט]תניא אידך יכול תהא שחיטת (ז) חולין לפנים וקדשים בין מבפנים ובין מבחוץ מטמאה אבית הבליעה ת"ל נבלה הא נמי נבלה היא אלא ת"ל טריפה מה טריפה שווה (ח) בפנים כבחוץ אף כל שוות בפנים כבחוץ יצא שחיטת חולין בפנים וקדשים בין מבפנים בין מבחוץ הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ אין מטמאין בגדים אבית הבליעה בשלמא חולין לא שוו בפנים כבחוץ אלא קדשים אידי ואידי פסולין נינהו [י]אמר רבא אם הועילה לו שחיטת חוץ לחייבו כרת לא תועיל לו (ט) לטהרה מידי נבילה אשכחן חוץ פנים מנלן הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ אי הכי מלק קדשים בחוץ נמי לא דלא (י) שוו בפנים כבחוץ אמר רב שימי בר אשי דנין דבר שלא בהיכשרו מדבר שלא בהיכשרו ואין [כ]דנין דבר שלא בהיכשרו מדבר שבהיכשרו ולא והתניא [ל]מנין ליוצא שאם עלה לא ירד שהרי יוצא כשר בבמה תנא [מ]וזאת תורת העולה ריבה סמיך ליה: **מתני'** [נ]מלק ונמצאת טריפה ר' מאיר אומר אינו מטמא בבית הבליעה

דלא תנן לה במתני': **הנותר והטמא.** ולא אמרינן נפקי להו מהיתר אכילת קדשים וחל עלייהו איסור נבילה למפרע: **דישנה בבמה.** בזר: **לדברי האומר.** בפ' אחרון (לקמן דף קיג.) ר' יהודה אומר אין מנחה בבמה: **זבחים.** ויזבחו זבחים שלמים בסיני יא) (שמות כד): **אין קידוש כלי שרת במנחה בבמה.** הילכך לא ילפינן זר במקדש לענין קמיצה מזר בבמה דלא דמי הך קמיצה להך קמיצה דבמקדש הואיל וקידשה בכלי שרת איפסלא בזר: ה"ג בתורת כהנים ח) להך מתני' **יכול תהא מליקה שהיא לפנים מטמאה כו': הא נמי נבילה היא.** מאן לימא לך דלאו נבילה היא נהי דהותרה מליקת חטאת העוף לכהנים מגזירת הכתוב מלכל חטאתם כדאמרן בפרק [בית שמאי] (לעיל דף מד:) עולה שלא הותרה להם תטמא בבית הבליעה: **אלא תלמוד לומר טריפה.** ונפש יב) אשר תאכל נבילה וטריפה (ויקרא יז) ובנבלת עוף טהור מיתוקמא קרא בת"כ ט) והאי טריפה קרא יתירא הוא לדרשא כדלקמן שאי אפשר לשומעו כמשמעו שיהא יג) טריפה מטמא בבית הבליעה מחיים אם טריפה חיה יד) ואם אינה חיה הרי בכלל נבילה והא מתני' טו) לקמיה [ע"ב] מיתוקם כר"מ דלית ליה שחיטת עוף טהור מטהרת טריפתו מטומאתו ולא דריש ליה להאי קרא להביא טריפה ששחטה שתטמא הילכך דריש ליה למעוטי מליקה שהיא בפנים ושחיטה שהיא לפנים ומשמע ליה קרא הכי נבילה שהיא כטריפה היא דמטמאה: **מה טריפה.** אין טריפות המאורע בה מתיר שום איסור שהיה בה מתחילה: **אף נבילה.** שאין נבילות המאורעת בה מתיר את האיסור יצא נבילות הבא לה ע"י מליקת פנים בהכשר הואיל ומתיר את האיסור שבחייה לא היתה ראויה לקרב לגבוה והותרה במליקה זו: **יכול תהא שחיטה שהיא לפנים.** ובת"כ גרסי' לה הכי יכול השוחט חולין בפנים וקדשים בין מבפנים בין מבחוץ כו': **הא נמי נבילה היא.** מי יימר דלאו נבילה היא הואיל ושחיטה בפנים בעוף לא שייכא וכן בקדשים בין בפנים בין בחוץ כו': **ת"ל טריפה.** כלומר נבילה שהיא כטריפה מטמאה: **ששוות בפנים כבחוץ.** דכאן וכאן היא אסורה: ה"ג **יצא השוחט חולין בפנים וקדשים בין בפנים בין בחוץ הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ אין מטמאין.** ולקמן מפרש ואזיל: **בשלמא חולין שווהו טז) שחיטתן בפנים כבחוץ.** שהרי חולין שחוטין בחוץ אין מטמאין ואפי' שלא יז) בהיכשרו כגון עוף טריפה ששחטה דהא מתניתין יח) לקמן כר"מ דמטהר טריפת העוף שחוטה ומוקי טריפה דכתיב בקרא להך דרשא למעוטי פנים: **אידי ואידי.** בין בפנים בין בחוץ נבילה זו שווה בהם שאין כאן תורת שחיטה: **אמר רבא.** שחיטת פנים דחולין הוא דנפקא לן מהך דרשא אבל קדשים לא צריך למילף מינה דממילא נפקא לן דלא מיטמאו עופות קדשים שחוטין בחוץ דאם הועילה שחיטת חוץ לחייבו עליו כרת משום שחוטי חוץ כדמרבינן ליה בפרק השוחט והמעלה (לקמן דף קז.) מאו אשר ישחט לרבות שחיטת עוף אלמא שחיטה היא יט) שמה: **לא תועיל.** בתמיה: ה"ג **אשכחן חוץ פנים מנלן** כ): ומשני **הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ.** דהא כא) אוקימנא דבחוץ לא מטמא ואע"ג דבאכילה אסור בטומאה מיהא לא שוו: **אי הכי מלק קדשים.** דקתני לעיל מיטמאין: **הא לא שוו בחוץ כבפנים.** דהא בפנים הכשירו במליקה: **דנין דבר שלא בהכשירו.** שחיטת קדשים בפנים: **מדבר שלא בהכשירו.** שחיטת קדשים בחוץ וכן שחיטת חולין בפנים משחיטת חולין טריפה בחוץ: **ואין דנין דבר שלא בהכשירו.** כגון מליקת קדשים בחוץ: **מדבר שבהכשירו.** מליקת קדשים בפנים: **מתני'** ר"מ **אומר אינה מטמאה.** בקל ותומר:

רבי

וליטעמיך שלא היה פסולו בקודש לאתויי מאי. תימה דילמא לאתויי בעל מום דהא משמע דטעמא דזר לר' יוחנן משום דיליף מבמה ובעל מום לא הותר בבמה כדמוכח לעיל בריש פ"ב (דף טז.) דפריך מה להלד השוה שבהן שכן לא הותר בבמה ואי הוה מפרשינן בטעמא דרבי יוחנן משום דיליף משחיטה אע"ג דלאו עבודה היא הוה ניחא:

לאתויי שחיטת קדשים בפנים. ואע"ג דתרד מדתנן פ' השוחט והמעלה (לקמן דף קיא.) שוחט עוף בפנים ומעלהו בחוץ פטור מ"מ אין מטמאה בבית הבליעה דילפינן לקמן מטריפה ויש כב) לומר לא דמי שוחט עוף בפנים דאינו מטמא היינו טעמא דגם בחוץ אינו מטמא ומטעמא כג) דהועילה השחיטה לחיוב כרת בשביל כך אין לומר דאם עלה בהמה או עוף ששחט חוץ דיקרב אלא פשיטא דירד דמה ענין זה לזה חיוב כד) כרת לומר לא ירד פשיטא דשוחט בהמה או עוף בחוץ דמשום שחייב כרת לא נאמר דאם עלה לא ירד ולעולם לא נאמר לא ירד אלא היכא שמצינו דוגמתו כשר בפנים וכריש מעילה (דף ג.) דמשוה להו דכל היכא דאין מטמאין אבית הבליעה הכי נמי לא ירדו היינו דוקא בדבר שיש בפנים כשר כוותייהו. ברו"ך:

מליקת זר לא תרד. לרבי שמעון אבל לר' יהודה תרד כמו לילה ויוצא ודרוס דעבודת דם לא יליף ר' יהודה מבמה:

אין קידוש כלי שרת במנחה בבמה. תימה כיון דנתקדש בכלי שרת הוא כה) פסולו בקודש קרינא ביה ושמא כיון דתחילת עבודתה ביד ולא נתקדש בכלי שרת בתחילת עבודה לא חשיב פסולו בקודש ולא דמי לשחיטה דסכין מקדשא ליה:

יכול תהא שחיטה שהיא לפנים מטמאה בגדים אבית הבליעה כו'. הא דמצרכינן הכא קרא לשחיטת עוף קדשים שמטהרת מידי נבילה ולענין איסורי הנאה לא מצרכינן קרא לשחיטתה שמטהרת מידי נבילה לא דמי דקדשים אין הכשר אכילתן בשחיטתן אבל איסורי הנאה הכשר אכילתן בשחיטתן אע"ג דהשתא מיהא אין שחיטתם מכשרתן באכילה מ"מ מטהרתן מידי נבילה:

ואין דנין דבר שלא בהכשרו מדבר שהוא בהכשרו. פי' בקונטרס כו) ושחיטת חולין בפנים לאו משחיטת חולין בחוץ ילפינן אלא משחיטת קדשים בפנים ילפינן ואם תאמר אם כן מליקת חולין בפנים וקדשים בחוץ נילף נמי ממליקת שמאל ולילה דהוי שלא בהכשרו כז) משלא בהכשרו ויש לומר כיון דאם עלה לא ירד הכשרו קרינא ביה כח):

עין משפט נר מצוה

כ א מיי' פ"ו מהל' פסה"מ הלכה ט:

כא ב מיי' פ"ג שם הלכה טו:

כב ג מיי' פ"ג מהלכות אבות הטומאה הלכה יג:

כג ד מיי' שם הלכה יג:

תורה אור השלם

1. לדעה"ר צ"ל פסוק זה: וַיִּשְׁלַח אֶת נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים: שמות כד, ה
ולהגרי"ב והש"ש צ"ל פסוק זה: לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וֶהֱבִיאֻם לַיהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: ויקרא יז, ה

2. וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וּטְרֵפָה בָּאֶזְרָח וּבַגֵּר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְטָהֵר: ויקרא יז, טו

3. צַו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ: ויקרא ו, ב

נוסחאות רש"י כת"י

אלא. כל דרישא לאתויי שחיטת קדשים בפנים דאין מטמאין דלא תנן לה במתניתין: **סיפא.** כל שלא היה פסולו בקודש: **לאתויי מלק חולין בחוץ.** דמטמא דלא תנן לה במתני' וה"ה נמי דמצי למימר לאתויי נרבע ומוקצה ונעבד ואתנן ומחיר דמליקתם מטמא שלא היה פסולו בקודש והאי דנקט הא משום דתנן במתניתין מלק חולין בפנים וקדשים בחוץ ולא תנא מלק חולין בחוץ: **מלקה פסול.** כגון בעל מום: **פיגול והנותר והטמא.** אע"פ שאסורין באכילה והוקרבה אין מטמאין בבית הבליעה ולא אמרינן כל שאינה ראויה לאכילה או להקרבה לא אשתרי מליקה לגבה בהן ולא יצאה מכלל נבילה שמליקה נבילה היא ונגזרת הכתוב הותרה באכילה כחטאת העוף ולהקרבה כעולת העוף וזו שאינה ראויה לכך הרי היא כטומאתה דאמעוטינן הכא דכיון דפיגול מרצה לפיגולו מהני מליקה לטהר ונותר וטמא כשעת מליקתן ראוין היו ולאחר מכאן נפסלו מליקתן מטהרתן: **שתים אחת.** לא עלה למזבח: **לא ידענא אידי.** לאידי יודע על איזה מהן שמעתי תרד ועל איזה לא תרד: **דישנה בבמה.** ולית ליה הכשירה בזר שהעבודה כבכוונת בבמה: **לדברי האומר.** בפרק אחרון: **זבחים.** דעלו עולות וזבחו זבחים שלמים וגו' כבמת סיני כתיב: **ואין קידוש כלי שרת במנחה בבמה.** דכבמה לא הוי כלי שרת כדאמרינן בפרק בתרא (דף קיט:) אשר ישרתו בם בקודש והילכך לא ילפינן זרות דפנים במנחה מזרות דמנחות בבמה דכיון דקדשה בכלי שרת פסל בה זר: ה"ג בתורת כהנים להא מתניתא **יכול תהא מליקה שהיא בפנים מטמאה בבית הבליעה.** ומליקת פסולים כגון בשמאל או בלילה אצטריך ליה דאלו מליקת כשרות בהדיא אשתרו בפרק ב"ש (דף מד:) לכל חטאתם לרבות חטאת העוף: **ת"ל נבילה.** והכתוב אשר תאכל נבילה וטריפה ובנבלת עוף טהור מתוקם קרא בתורת כהנים: **הא נמי נבילה היא.** כלומר היכי תימא למעוטי מהאי קרא דילמא הא נמי נבילה היא שהרי לא הותרה אלא המלוקה בהכשר והכלכמה להוציאה מכלל נבילות: **ת"ל טריפה.** ואמרינן לקמן בפירקין דהאי טריפה יתירא הוא: **יצא מליקה שהיא לפנים.** ואפי' פסולה הואיל ומתרת את האיסור שאם עלתה לא תרד אינה מטמאה: ה"ג בת"כ **יכול השוחט חולין בפנים וקדשים בין מבפנים ובין מבחוץ יטמאו בבית הבליעה כו': הא נמי נבילה היא.** כלכמן קושיא דילמא הא נמי נבילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירה: ה"ג **יצא השוחט חולין בפנים וקדשים בין מבפנים בין מבחוץ הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ אין מטמאין.** ולקמן מפרש בשלמא חולין לא שווהו שחיטה בחוץ כפנים דבחוץ כשרין בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי בין מבפנים בין מבחוץ פסולה בשחיטה: **אם הועילה לו שחיטת חוץ.** לעוף קדשים לחייבו כרת דקיימא לן בפרק השוחט והמעלה (דף קז.) השוחט את העוף בחוץ חייב: ה"ג **אשכחן חוץ פנים מנלן.** שחיטת פנים דקדשים דאינה מתרת את האיסור מנלן דלא מטמא. ומשני **הואיל ולא שוו.** לענין לן פנים בחוץ דבחוץ איכא כרת ובפנים ליכא כרת: **מלק קדשים נמי לא שוו בפנים כבחוץ.** דהא בפנים הכשירה במליקה: **שלא בהכשירו.** שחיטת עוף קדשים בפנים: **מדבר שלא בהכשירו.** שחיטה קדשים בחוץ: **ואין דנין דבר שלא בהכשירו.** מליקת קדשים בחוץ: **מדבר שבהכשירו.** מליקת קדשים בפנים שהיא הכשירה. ושחיטת חולין בפנים דאמרן אין מטמאין לאו משחיטת חולין בחוץ גמרי אלא משחיטת קדשים בפנים מה קדשים שאין כהן זר שחיטה לא מטמו ואפילו שלא בהכשירו כה"ג חולין שיש כהן זר שחיטה:

מסורת הש"ס

א) [לקמן קיט.], ב) ת"כ אחרי פרשה ה"י, ג) ת"כ שם ה"ב, ד) ע' תמורה ד:, ה) לעיל מא., לקמן פד., ו) [לעיל סח: ופ"ש], ז) לעיל נג., ח) אחרי פרשה ח פ"ב, ט) ע' רש"ק יפרש מאורות.

מוסף רש"י

זבחים ולא מנחות. ויזבחו זבחי שלמים לה' אותם (ויקרא יז) יליפינן להאי קרא בקדשים שהקדישן בשעת היתר במות והקריב אותם בשעת איסור, אלמא זבחים הוא דהוי נהגי בהו ולא עופות ומנחות (לקמן קיט.).

שינויי נוסחאות

א] ולא ידענא איזה היא (שיטה): ב] מנחה בבמה אין עופות בבמה (כ"י): ג] גו' ילקוט פר' אחרי מות קמ"ץ מ"ט וזבחו זבחי שלמים זבחים ולא עופות זבחים ולא מנחות (הגרי"ב): ד] ל"ל בכלי (שטמ"ק): ה] ל"ל אף נבילה שאין מתרת (כ"י ובכ"י ברש"י): ו] ל"ל (כ"י המולק ק"ץ חפ"ץ סימן) אבא מלק קדשים בחוץ וחולין בין מבפנים בין מבחוץ (שטמ"ק): ז] כמ"י אימת שחיטה לפנים מטמאה (גליון, וע' רש"י שכתב דת"כ הגי' כלפנינו, ועפ"י הגיה כת"י כלפנינו (דקו"ס ועי' נוס' רש"י כת"י): ח] ל"ל ששוה וכו' אף כל ששות (שטמ"ק): ט] תיבת לו נמחק (שם): י] תיבת דלא נמחק (שם): יא] ל"ל בבמת סיני (כ"י) ועיין רש"ש ואמלפה אמן: יב] ל"ל וכל נפש (גליון): יג] שתהא (שם): יד] כת"י ל"ל נוסף הרי נבילה אמורה (שם): טו] ל"ל מתניתא (שם): טז] ל"ל לא שוותה (שם): יז] ל"ל חולין שלא בהכשר (שם): יח] ל"ל דהא מתניתא מוקמינן לקמן (שם): יט] תיבת היא נמחק (שם): כ] ל"ל פנים מנלן. שחיטות פנים דקדשים דאינה מתרת את האיסור מנלן דלא תטמא ומשני כו' והד"א (שם): כא] דהא מטמאה דהכא אוקימנא כל"ל (שטמ"ק): כב] ועוד י"ל דלא דמי כל"ל (צ"ק), ולפ"ז ל"ל דשוחט, ועי' ק"ד ובהר"מ שחתו הגהת צ"ק. וכן בגיה"ק פי' אפי' נר דיק: כג] ל"ל מטמא וכו' ובשביל כך (ר"ח): כד] ל"ל חיוב כרת ללא ירד לומר דשוחט בהמה או עוף בחוץ דמשום שחייב כרת אם עלה לא ירד ולעולם וכו' (צ"ק): כה] ל"ל הא (באה"ח): כו] עי' נוס' רש"י (שם): כז] בהכשר שאינו מטמא משלא (שם): כח] כת"מ נוסף כיון שמתרת האיסור: כט] ל"ל לגבוה (שם): ל] ל"ל לענין טומאה כבחוץ כדאוקימנא אם הועילה לו שחיטת חוץ וכו' ואע"ג דלענין אכילה שוו כיון דבחוץ לא מטמו בפנים נמי לא מטמו דאי אמרת ניטמו נמצא דלא שוו בפנים כבחוץ (כ"י וג' ומוגה בצ"ק):

שיטה מקובצת

לאתויי שחיטת קדשים בפנים. וה"ה דהוה מצי למימר לאתויי פיגול ונותר וטמא דאם עלו לא ירדו ואין מטמאין בגדים אבית הבליעה, וסיפא לאתויי נרבע ונגח כדפי"ה, אלא נקט הדומה למתני' שחיטת קדשים בפנים כגון שחיטת קדשים מבחוץ דקתני במתניתין, וכן מליקת חולין מבחוץ כגון מליקת חולין מבפנים: **אך** (קיט) [קיצור] גמ' בבבלי. ולית ליה ממה יליף שוף מבהמה מספרי לעיל, וי"ל דר' יצחק דספא ליה ליה האי סברא אלא אית ליה דשוף מבהמה לא יליף מדלא יליף נמי מנחה מזוה, ומשחיטה נמי ליכא למימר משום דסכינה נור לספר לעיל לר' יוחנן לפי שנו, דלית ליה לר' יצחק דשחיטה לאו עבודה היא מדקאמר קמיצה תרד ולא יליף משחיטה דקמיצה כנגד שחיטה: **אין קידוש כלי** שרת בבמה. כלומר לעולם בין עופות בין מנחה איכא בבמה, מיהו [מליקה] דאין צריך קידוש כלי יליף מנחה, אבל מנחה דבעי קידוש כלי לא ילפינן זרים דמנחה (מגנים) [בפנים] מזרות דמנחה שבבמה משום דכיון שקדשה בכלי שרת פסול בה זר, אבל בבמה לא היה קידוש כלי שרת כדכתיב אשר ישרתו בקודש כדאמרי' בפר' בתרא (דף קיט:): **מה טריפה שאין מתרת את האיסור.** פי' דאם עלתה תרד, יצאת מליקה פסולה שהיא לפנים שהיא מתרת את האיסור שאם עלתה לא תרד ילכך אין מטמאה, ולי"מ לר"ת דלאמר מלק ינחלות טריפה אינה מטמאה ולר"ל אית ליה דלא תרד. תו קאמר הכא דטריפה אינה מתרת את האיסור. וי"ל דהיק הכא מה טריפה אין טריפה מתרת את האיסור פי' ילמא מליקת פסולה פי' כלומר דפסול מליקה (ונבלות) [ונבלתה] מתירה לענין דאם עלתה לא תרד משום דהשיב פסולו בקודש כדפי' במתני': **תניא אידך כו'.** כלומר הה"ג אין מתירין דיעות לטריפה דאם עלו ירדו: לשמתן חוץ, משום דהועיל לו שחיטת חוץ לחייבו כרת כדמרבינן ליה לקמן (דף קז.): **הואיל ולא שוו כו'.** כלומר כי היכי דלמר בחולין לא שוו משום דבחוץ כשרים הן, קדשים נמי (ולגמרינן) לא שוו הואיל דבחוץ יש כרת מה שאין כן בפנים, (ולגמרינן) דמטו שבחוץ לא מטמא מבפנים נמי לא מטמא, דאי אמרת מטמאו לא שוו בפנים כבחוץ: **דנין דבר שלא בהכשירו מדבר שלא בהכשירו כו'.** ולא אמרה אי"כ שחיטת חולין בפנים מנלן דלא מטמא, אי משחיטת חולין בחוץ הא לא הוי בהכשירו, ואי משחיטת טריפה בחוץ הא נמי הוי בהכשירו לענין לטהרו מידי נבילה. וי"ל כדפרש"י דהשתא לא גמרי לאו מחולין בחוץ כדקאמרינן בגמרא אלא משחיטת קדשים בפנים מה קדשים שאין כהם גר שחיטה כו', ומ"מ מגמרינן לטעמא דלא שוה בפנים כבחוץ לחולין בחוץ, ולר"ם לר"ל מליקת חולין כו' (מכתב כהנ"ה אלן):